KARAR KARAR BİLGİ FORMU

← Liste Görünümüne Geri Dön

(*Fatih Hilmioğlu* [2. B.], B. No: 2014/648, 18/9/2014, § …)

Kopyala

Kararlar Bilgi Bankasında yayımlanan karar metni editöryal düzeltmelere tabi tutulmuş olabilir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

FATİH HİLMİOĞLU BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2014/648)

Karar Tarihi: 18/9/2014

R.G. Tarih-Sayı: 4/12/2014-29195

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan	**:**	Alparslan ALTAN
Üyeler	**:**	Recep KÖMÜRCÜ
		Engin YILDIRIM
		Celal Mümtaz AKINCI
		Muammer TOPAL
Raportör	**:**	Muharrem İlhan KOÇ
Başvurucu	**:**	Fatih HİLMİOĞLU

Vekili : Av. Mehmet SEVER

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, hastalığı nedeniyle hayati tehlike içinde bulunmasına rağmen cezaevinde tutulması ile klişe ifadelerle tutukluluk halinin devamına karar verilmesinin yaşam hakkı ile kişi hürriyeti ve güvenliğini ihlal ettiğini ileri sürmüş ve tedbiren tahliye kararı verilmesini talep etmiştir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 16/1/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine doğrudan yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm İkinci Komisyonunca, 24/1/2014 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

4. İkinci Bölümün tedbir talebiyle ilgili olarak 20/1/2014 tarihinde yaptığı toplantıda,

i. Başvurucunun cezaevinde bulundurulmasının mevcut hastalığı yönünden hayati risk oluşturup oluşturmadığı hususunun, ilgiliye ait mevcut tıbbi belge ve dokümanlar ve ilgili hakkında daha önce düzenlenen raporlarla birlikte yapılacak muayeneden sonra yeniden değerlendirildiği yeni bir uzman heyet raporunun istenmesine,

ii. Belirtilen konularda başvurucunun durumunu değerlendiren raporun düzenlenmesi amacıyla ilgilinin, bu konuda yeterliliğe sahip, daha önce ilgili hakkında rapor düzenleyen sağlık kuruluşlarından farklı, tam teşekküllü bir sağlık kurumuna sevkine,

iii. Başvurucunun tedbir talebinin düzenlenecek uzman heyet raporundan sonra değerlendirilmesine karar verilmiştir.

5. İkinci Bölümün tedbir talebiyle ilgili olarak 20/2/2014 tarihinde yaptığı ikinci toplantıda, başvurucunun tedbir talebinin kabulü ile tedbiren tahliyesine karar vermiştir.

6. Başvuru konusu olay ve olgular 24/1/2014 tarihinde Adalet Bakanlığına bildirilmiştir. Bakanlık görüşünü 25/3/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

7. Adalet Bakanlığı tarafından Anayasa Mahkemesine sunulan görüş başvurucuya 24/3/2014 tarihinde bildirilmiştir. Başvurucu Bakanlık görüşüne karşı 7/4/2014 tarihinde beyanda bulunmuştur

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

8. Başvuru formu ve ekleri ile Adalet Bakanlığı tarafından ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucu 2000-2008 yıllarında İnönü Üniversitesi Rektörü olarak görev yapmış bir tıp profesörüdür. Başvurucu 2008 yılından itibaren Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde Gastroenteroloji Bilim Dalında öğretim üyesi olarak çalışmaya başlamıştır.

10. Başvurucu İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesinin 12/4/2009 tarih ve 2009/274 sayılı kararı doğrultusunda *"yasa dışı terör örgütü üyesi olmak ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ortadan kaldırmaya ve görevlerini yapmasını kısmen veya tamamen engellemeye teşebbüs"*

suçlarından gözaltına alınmış ve İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinin 17/4/2009 tarih ve 2009/56 sayılı kararıyla tutuklanmıştır.

11. İsnat edilen suçlarla ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 17/7/2009 tarih ve 2009/1498 Soruşturma, 2009/751 Esas sayılı iddianamesiyle İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır.

12. İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesinin 2009/191 Esas sayılı dosyasında yürütülen yargılamada 7/9/2009 tarihinde ilk duruşmanın yapılmasına ve başvurucunun da aralarında olduğu haklarında bir kısım suçlamalar ile ilgili tutuklama kararları bulunan bir kısım sanıkların, atılı suçları işlediklerine dair kuvvetli şüphe sebeplerinin bulunması, aşamalardaki tutukluluk gerekçeleri, bir kısım atılı suçların Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100. maddesinin 3. fıkrasında sayılan suçlardan olması dikkate alınarak, tutukluluk hallerinin devamına karar verilmiştir.

13. İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesinin 2009/191 Esas sayılı dosyasında yürütülen yargılama sürecinde, başvurucunun tahliye talepleri *"dosya kapsamı, her sanığa iddianamede ayrı ayrı isnat olunan suçlamalar ve bunlarla ilgili sevk maddeleri, delillerin tamamen toplanmamış olması, delillerin karartılması şüphesinin bulunması, atılı suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığının devam etmekte ve bu suçların Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100. maddesinin 3. fıkrasında sayılan suçlardan olması"* gerekçesiyle reddedilmiştir.

14. Başvurucu 17/4/2009 tarihinde tutuklanması üzerine tutulduğu Silivri L Tipi Cezaevinden rahatsızlanması üzerine önce Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesine sevk edilmiş, 11/6/2009 tarihli konsültasyon sonrasında buradan İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Hepatoloji Servisine nakledilmiştir.

15. Başvurucu tutuklu olduğu ve yargılandığı dönem içinde sağlık durumu nedeniyle 22/6/2009-7/3/2011 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Hepatoloji Servisinde yatırılmıştır.

16. İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinde yapılan tedavi sırasında düzenlenen 19/8/2009 tarih ve 4282 sayılı sağlık kurulu raporunda *"kronik hepatit B ve karaciğer sirozu hastası olması nedeniyle beslenmesinin çok düzenli olması ve iltihabi hastalıklardan korunması için bulunduğu ortamın koşullarının hijyenik olması gerekir. Yakın ararlıklarla da karaciğer kanseri için kontrol edilmelidir. Bu hastalarda %2-3/yıl karaciğer kanseri riski vardır. Stresli koşullar bağışıklığını düşürerek enfeksiyon ve mide kanamalarına zemin hazırlayabilir. Bu gibi durum ciddi ölüm tehlikesi yaratır. Tutukluluğun devamı halinde bu hastalık tutuklunun hayatı için kesin bir tehlike teşkil eder."* kanaati belirtilmiştir.

17. İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinin daha sonra düzenlediği 18/11/2009 tarih ve 6041 sayılı sağlık kurulu raporunda, *"Hasta, kronik hepatit B ve karaciğer sirozu tanıları ile yatırılarak izlenmektedir. Kompanse siroz tanılı hastaları genel olarak yatırarak tedavi etmemekteyiz. Hasta Fatih Hilmioğlu karaciğer fonksiyonları düzeltildikten sonra aylar boyunca izlenmiş ve durumunun stabil kaldığı tespit edilmiştir. Şu anda kendisine bir hastane tedavisi yapılmamaktadır. Ancak daha önceki raporda da belirtildiği gibi, bu hastanın hastane dışında beslenmesinin çok düzenli olması ve iltihabi hastalıklardan korunması için bulunduğu ortamın koşullarının hijyenik olması gerekir. Olağan dışı ve stresli koşullar enfeksiyonlara, özofagus ve gastrointestinal sistem kanamalarına zemin hazırlayabilir. Bu gibi bir durum gelişmesi de ciddi ölüm tehlikesi yaratır. Daha önce de belirtildiği gibi, hastanın uygun olmayan koşul ve ortamlarda bulunması, bu hastanın hayatı için kesin bir tehlike teşkil eder. Sonuç olarak, hasta şu anda hastanede yatırılarak tedavi edilmesi gereken bir hasta değildir, taburcu edilebilir. Ancak kompanse sirozu olan bir hastanın koşulları uygun olmayan başka ortamlara transferinin sorumluluğu da bizim üzerimizde olmaz. Bu hasta aslında sağlığı açısından zorunlu olarak*

transfer edilmemesi gereken bir ortama gönderilirse kesin bir hayati tehlike söz konusudur." şeklinde değerlendirmeler yer almaktadır.

18. Mahkemenin, Adli Tıp Kurumundan başvurucunun ceza infaz kurumu şartlarında tedavisinin yapılıp yapılamayacağı, tutuklu olmasının hayati tehlike oluşturup oluşturmayacağı hususunda görüş sorması üzerine, Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu 25/9/2009 tarih ve 8363 sayılı raporunda *"başvurucuda ileri evre kronik karaciğer hastalığı bulunduğu, cezaevi şartlarında hayati tehlike oluşacağına dair tıbbi bulgu tespit edilemediği, hastalığı sebebiyle iki ayda bir üniversite hastanesinin hepatoloji bölümünde takiplerinin yaptırılmasının uygun olacağı"* belirtilmiştir.

19. Bu rapora itiraz edilmesi üzerine Adli Tıp Genel Kurulu'nun 28/1/2010 tarih ve 8363 sayılı raporunda oy çokluğuyla *"başvurucunun kronik karaciğer hastası olduğu, siroz hastalığının (A) evresinde bulunduğu, hastalık tablosunun bu haliyle, cezaevi şartlarında hayati tehlike oluşturacağına dair tıbbi bulgu tespit edilemediği, hastalığı sebebiyle iki ay aralıkla bir üniversite hastanesinin hepatoloji bölümünde takiplerinin yaptırılmasının uygun olacağı"* belirtilmiştir.

20. Başvurucuyla birlikte aynı dosyada yargılanan başka bir sanığın sağlık durumuyla ilgili düzenlenen raporlar nedeniyle İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinin bazı doktorları, yargılamaya konu örgüte üye olma ve örgüte yardım suçlamasıyla tutuklanmışlar ve sonrasında yargılamaya katılan Cumhuriyet savcısı, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinden başvurucu hakkında yeniden rapor talep etmiştir.

21. Başvurucuya göre, tutuklanabilecekleri endişesiyle İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi doktorları 2/2/2011 tarih ve 763 sayılı üçüncü sağlık kurulu raporunda *"mevcut bulgulara göre tedavi için hastaneye yatırılması zorunlu değildir. Bu hasta için söz konusu olabilecek hayati tehlike bugünkü durumundan değil, gelişebilecek muhtemel komplikasyonlardan (ilaçların düzenli alınmaması, ilaca karşı direnç gelişmesi ve diğer nedenlerle oluşabilecek akut alevlenme, gastrointestinal kanama, infeksiyonlar, displastik nodüllerden hepotaselüler kanser gelişmesi, hastalığın takibinde oluşacak aksamalar veya daha nadir görülebilecek diğer sorunlardan) kaynaklanabilir."* şeklinde mütalaa bildirmişlerdir. Bu rapor üzerine başvurucu 7/3/2011 tarihinde Silivri L Tipi Cezaevine nakledilmiştir.

22. Yargılama sonunda İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi 5/8/2013 tarihli kararla başvurucunun, Türkiye Cumhuriyeti İcra Vekilleri Heyetini cebren ıskat veya vazife görmekten men etmeye teşebbüsten 765 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 147. ve 61. maddeleri gereğince 16 yıl hapis cezasıyla, kişisel verileri hukuka aykırı olarak ele geçirme suçundan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 136. ve 43. maddeleri gereğince 7 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmasına ve tutukluluk halinin devamına karar verilmiştir.

23. Başvurucu mahkûmiyet kararından sonra tahliye talebinde bulunmuş, İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi 12/12/2013 tarih ve 2013/802 Değişik İş sayılı kararıyla *"kovuşturma aşamasının tamamlandığını belirterek yeniden karar verilmesine yer olmadığına"* karar vermiştir.

24. Başvurucunun sağlık durumuna ilişkin İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesince düzenlenen 8/1/2014 tarih ve 64 sayılı sağlık kurulu raporunda, *"kronik hepatit B, karaciğer sirozu (Child-A), sirotik karaciğerde (4,5 mm çaplı) nodül teşhisi ile kronik B hepatiti hastalığı yönünden tedavinin devamına, saptanan nodülün üç ay arayla radyolojik kontrollerin yapılmasının gerekli olduğuna, gelecekte nodülün boyut ve özelliklerinde değişiklikler gözlendiği taktirde hastalığın vasfında bir değişiklik olduğu neticesine varılabileceği, bu haliyle hastalık vasfının değiştiği anlamında değerlendirilemeyeceği"* mütalaası yer almaktadır.

25. İkinci Bölümün tedbir talebiyle ilgili 20/1/2014 tarihli kararı üzerine, başvurucunun yapılan muayene ve tetkikleri sonrasında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesince düzenlenen 17/2/2014 tarih ve 19 sayılı sağlık kurulu raporunda *"hepatoselüler karsinom tespit edilmediği, böbrek fonksiyonlarının %50 oranında azalmış olduğu, kronik B hepatitine bağlı gelişmiş kompanse karaciğer sirozu olduğu (Child-A), grade I özofagus varisleri ve portal hipertansif gastropatisi bulunduğu, psikiyatrik açıdan majör depresyon teşhis edildiği, uygun süre ve dozda tedaviye rağmen depresyon belirtilerinin devam etmesinin psikososyal ve çevresel stres faktörleriyle ilişkili olabileceği"* belirtilmiştir.

26. Anılan raporda, "*başvurucunun kronik sistemik ciddi hastalıkları olduğunun anlaşıldığı, mevcut karaciğer sirozu nedeniyle hayat kalitesinde düşme, enfeksiyonlara eğilim ve üst gastrointestinal sistem kanaması geçirme riski olduğu, kronik B hepatiti tedavisine ek olarak portal hipertansiyon tedavisinin başlanmasının uygun olacağı, başvurucunun sağlığı açısından, cezaevi koşulları yerine fiziksel, psikososyal şartların daha sağlıklı olduğu ve her türlü tıbbi imkâna kolayca ulaşabileceği bir ortamda izlenmesinin uygun olacağı"* kanaati bildirilmiştir.

27. İkinci Bölüm 20/2/2014 tarihinde başvurucunun sağlık durumuyla ilgili muhtemel riskler ve düzenlenen sağlık kurulu raporunu dikkate alarak 6216 sayılı Kanun'un 49. maddesinin beşinci fıkrası ve Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 73. maddesi gereğince tedbiren tahliye kararı vermiştir.

B. İlgili Hukuk

28. 13/12/2004 tarih ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "*Tutukluların Yükümlülükleri"* kenar başlıklı 116. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Bu Kanunun; ... hastalık nedeniyle nakil,... muayene ve tedavi istekleri,... muayene ve tedavileri,... sağlık denetimi, hastaneye sevk, infazı engelleyecek hastalık hâli, ...konularında 9, 16, 21, 22, 26 ilâ 28, 34 ilâ 53, 55 ilâ 62, 66 ilâ 76 ve 78 ila 88 inci maddelerinde düzenlenmiş hükümlerin tutukluluk hâliyle uzlaşır nitelikte olanları tutuklular hakkında da uygulanabilir."

29. 5275 sayılı Kanun'un ilgili maddeleri şöyledir:

"Hastalık nedeniyle nakil

Madde 57- (1) Hastaneye sevki zorunlu görülen hükümlü, bulunduğu yere en yakın tam teşekküllü Devlet veya üniversite hastanesinin hükümlü koğuşuna yatırılır.

(2) Bu hastanelere gönderilen hükümlülerin başka yerlerdeki hastanelere sevki, sağlık kurulu raporuyla, acil ve yaşamsal tehlikesi bulunması hâlinde, varsa biri hastalığın uzmanı olmak üzere iki uzman hekim tarafından verilip, başhekim tarafından onaylanan ve hastalığın sebebi, tedavinin hangi sebeple bulunduğu hastanede gerçekleştirilemediği, hastaya nerede ve ne tür bir tedavi gerektiğini açıkça belirten bir raporla mümkündür. Bu durumda da en yakın ve hükümlü koğuşu bulunan Devlet veya üniversite hastaneleri tercih edilir.

(3) Hükümlünün bu hastanelerde kontrol ve tedavisinin devam edip etmeyeceğinin sağlık kurulu raporuyla belgelendirilmesi gerekir; aksi hâlde hükümlü ait olduğu kuruma iade edilir.

(4) Hükümlü, acil hâller dışında özel sağlık kuruluşlarında tedavi edilemez. Acil hâllerin varlığı hâlinde Adalet Bakanlığına bilgi verilir.

(5) Hükümlü, sağlık nedenleriyle bulunduğu kurumda kalmasının uygun olmadığı, kurum hekiminin önerisi ve en üst amirinin isteği üzerine alınacak sağlık kurulu raporuyla belirlendiği takdirde, başka kurumlara nakledilebilir.

Hükümlünün muayene ve tedavi istekleri

Madde 71- (1) Hükümlü, beden ve ruh sağlığının korunması, hastalıklarının tanısı için muayene ve tedavi olanaklarından, tıbbî araçlardan yararlanma hakkına sahiptir. Bunun için hükümlü öncelikle kurum revirinde, mümkün olmaması hâlinde Devlet veya üniversite hastanelerinin mahkûm koğuşlarında tedavi ettirilir.

Hükümlünün muayene ve tedavisi

Madde 78- (1) Kurumun sağlık koşullarının düzenlenmesi, hükümlünün acil veya olağan muayene ve tedavisi kurumun hekimi tarafından yapılır. Genel veya hastalık nedeniyle yapılan tüm muayene ve tedavi sonuçları, sağlık izleme kartına işlenir ve dosyasında saklanır.

(2) Sağlık Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile üniversitelerin sağlık kuruluşları, hükümlülerin tedavileri bakımından gerekli yardımları yapmakla görevlidirler.

...

Hastaneye sevk

Madde 80- (1) Hükümlünün sağlık nedeniyle hastaneye sevkine gerek duyulduğunda durum, kurum hekimi tarafından derhâl bir raporla ceza infaz kurumu yönetimine bildirilir.

İnfazı engelleyecek hastalık hâli

Madde 81- (1) Kurum hekimi veya görevli hekim tarafından yapılan muayene ve incelemeler sonucunda hükümlünün cezasını yerine getirmesine engel olabilecek hastalığı saptanırsa durum, kurum yönetimine bildirilir."

30. 1/3/1926 tarih ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 147. maddesi şöyledir:

"Türkiye Cumhuriyeti İcra Vekilleri Heyetini cebren iskat veya vazife görmekten cebren menedenlerle bunları teşvik eyliyenlere ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası hükmolunur."

31. 26/9/2004 tarih ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 136. maddesi şöyledir:

"Kişisel verileri, hukuka aykırı olarak bir başkasına veren, yayan veya ele geçiren kişi, bir yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

32. 4/12/2004 tarih ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100. maddesi şöyledir:

"Madde 100 – (1) Kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde, şüpheli veya sanık hakkında tutuklama kararı verilebilir. İşin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiri ile ölçülü olmaması halinde, tutuklama kararı verilemez.

(2) Aşağıdaki hallerde bir tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) Şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa.

b) Şüpheli veya sanığın davranışları;

1. Delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,

2. Tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması girişiminde bulunma,

Hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa.

(3) Aşağıdaki suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde, tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

...

11. Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar (madde 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315),"

33. 5271 sayılı Kanun'un 104. maddesi şöyledir

"(1) Soruşturma ve kovuşturma evrelerinin her aşamasında şüpheli veya sanık salıverilmesini isteyebilir.

(2) Şüpheli veya sanığın tutukluluk hâlinin devamına veya salıverilmesine hâkim veya mahkemece karar verilir. Ret kararına itiraz edilebilir.

(3) Dosya bölge adliye mahkemesine veya Yargıtaya geldiğinde salıverilme istemi hakkındaki karar, bölge adliye mahkemesi veya Yargıtay ilgili dairesi veya Yargıtay Ceza Genel Kurulunca dosya üzerinde yapılacak incelemeden sonra verilir; bu karar re'sen de verilebilir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

34. Mahkemenin 18/9/2014 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurucunun 16/1/2014 tarih ve 2014/648 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

35. Başvurucu,

i. Tutukluluğun makul süreyi aşması nedeniyle Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının,

ii. Hastalığı sebebiyle hayati tehlike içinde bulunmasına rağmen ceza infaz kurumunda tutulması ve iki ayda bir üniversite hastanesinde kontrollerinin yaptırılmaması nedeniyle yaşam hakkını güvence altına alan Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasının,

ihlal edildiğini ileri sürerek tedbiren tahliyesine karar verilmesini ve tazminata hükmedilmesini talep etmiştir.

B. Değerlendirme

36. Başvurucunun şikâyetlerinin, tutukluluğun makul süreyi aşması nedeniyle Anayasa'nın 19. maddesi kapsamında kişi hürriyeti ve güvenliği ile hastalığı sebebiyle hayati tehlike içinde bulunmasına rağmen ceza infaz kurumunda tutulması ve sağlık kurumunda kontrollerinin yaptırılmaması nedeniyle Anayasa'nın 17. maddesi kapsamında yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkin olduğu anlaşılmaktadır. Bu iddialara ilişkin başvurunun kişi hürriyeti ve güvenliği ile yaşam hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

1. Kişi Hürriyeti ve Güvenliği Yönünden

37. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrası şöyledir:

"Tutuklanan kişilerin, makul süre içinde yargılanmayı ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları vardır. Serbest bırakılma ilgilinin yargılama süresince duruşmada hazır bulunmasını veya hükmün yerine getirilmesini sağlamak için bir güvenceye bağlanabilir."

38. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Herkes, Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından, ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurabilir."

39. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un *"Bireysel başvuru hakkı"* kenar başlıklı 45. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Herkes, Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve buna ek Türkiye'nin taraf olduğu protokoller kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından, ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurabilir."

40. 6216 sayılı Kanun'un *"Bireysel başvuru usulü"* kenar başlıklı 47. maddesinin (5) numaralı fıkrası şöyledir:

"Bireysel başvurunun, başvuru yollarının tüketildiği tarihten; başvuru yolu öngörülmemişse ihlalin öğrenildiği tarihten itibaren otuz gün içinde yapılması gerekir. ...".

41. Adalet Bakanlığı görüşünde, AİHM içtihatlarına göre, tutukluluk süresinin hesaplanmasında başlangıç noktası başvurucunun ilk kez yakalanıp gözaltına alındığı tarih olup, kişinin serbest bırakıldığı ya da ilk derece mahkemesi kararıyla da olsa, bir mahkeme kararıyla mahkûmiyetine karar verildiği tarihte tutukluluğun sona erdiğini, (*Yiğitdoğan/ Türkiye*, no. 20827/08, 16 Mart 2010, par. 22). AİHM'nin, Atalay Öztürk tarafından yapılan başvuruda, ilk derece mahkemesi tarafından verilen mahkumiyet kararı ile birlikte *"yetkili bir mahkeme tarafından verilen mahkûmiyet kararının ardından"* başvuranın hükümlü durumuna geçtiğini ve AİHS'nin 5/3. maddesi uyarınca, altı aylık sürenin başladığını ve başvurunun zamanında yapılmadığını belirterek kabul edilemezlik kararı verdiğini belirtmektedir (no.54890/09, 7/1/2014).

42. Bakanlık, başvurucunun 13/4/2009 tarihinde gözaltına alındığını ve İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından yapılan yargılama neticesinde, 5/8/2013 tarihinde hakkında mahkumiyet hükmü verildiğini, başvurucunun AİHS ve Anayasa Mahkemesi yargısı açısından tutukluluğunun bu tarihte sona erdiği ve bu tarihten itibaren ilgilinin hükümlü statüsünde olduğunu, başvurunun 16/1/2014 tarihinde yapıldığını belirtmektedir. Başvurucunun tutukluluğunun makul süreyi aştığı şikâyeti kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenirken bu hususların ve ilgili AİHM kararlarının dikkate alınması gerektiği ifade edilmektedir.

43. Adalet Bakanlığı görüşüne karşı başvurucu başvuruda belirttiği diğer hususlar yanında, hüküm tarihinden itibaren altı aya yakın bir süre geçmesine rağmen gerekçeli karar yazılmadığı için tahliye talebi hakkında karar verilmediğini belirtmektedir.

44. Başvurucu, devam eden tutukluk kapsamında, sağlık durumu dikkate alınmadan taleplerinin gerekçesiz biçimde reddedildiğini ifade etmektedir. Bu şikâyetin Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrası kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

45. Devam eden tutukluluğun hukuka aykırı olduğu iddiasıyla yapılan bireysel başvurularda şikâyetlerin temel amacı, tutukluluğun hukuka aykırı olduğunun ya da devamını haklı kılan sebep veya sebeplerin bulunmadığının tespitidir. Bu tespit yapıldığı takdirde buna bağlı olarak ilgilinin tutukluluk halinin devamına gerekçe olarak gösterilen hukuki sebeplerin varlığı sona erecek ve böylece kişinin serbest kalmasının yolu açılabilecektir. Dolayısıyla belirtilen nedenlerle ve serbest bırakılmayı temin edebilecek bir karar alma amacıyla yapılacak bireysel başvuruların, olağan kanun yolları tüketilmek şartıyla, tutukluluk hali devam ettiği sürece yapılabilmesi mümkündür (B. No: 2012/726, 2/7/2013, § 30).

46. Ancak kişi hakkında ilk derece mahkemesinde hüküm verilmiş ise bireysel başvuru açısından talep, *"bir suç isnadına bağlı olarak tutukluluğun"* hukuka aykırılığının tespitiyle

sınırlı kalacaktır (B. No: 2014/912, 6/3/2014, § 48).

47. Kişi serbest bırakılmadan yargılanmakta olduğu davada ilk derece mahkemesi kararıyla mahkûm olmuşsa, mahkûmiyet tarihi itibarıyla tutukluluk hali sona erer. Çünkü bu durumda kişinin hukuki durumu *"bir suç isnadına bağlı olarak tutuklu"* olma kapsamından çıkmaktadır. Bireysel başvuru incelemesi açısından, tutuklamanın şartları ile mahkûmiyete hükmedilmesi arasındaki esaslı fark bunu gerektirir. Zira mahkûmiyete karar verilmiş olmakla, isnat olunan suçun işlendiği, bundan failin sorumlu olduğunun sübuta erdiği kabul edilmekte ve bu nedenle sanık hakkında hürriyeti bağlayıcı cezaya hükmedilmektedir. Mahkûmiyetle birlikte kişinin kuvvetli suç şüphesi ve bir tutuklama nedenine bağlı olarak tutukluluk hali sona ermektedir. Bu açıdan mahkûmiyet kararının kesinleşmiş olması ayrıca gerekmez. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Yargıtay, mahkûmiyet kararı sonrası tutulma halini tutukluluk olarak nitelendirmemektedir. AİHM, ilk derece mahkemesi kararıyla mahkûm olan bir sanığın, söz konusu mahkûmiyet kararından sonraki tutulmasını AİHS'nin 5. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uyarınca *"mahkûmiyet sonrası tutma"* olarak değerlendirmekte ve tutukluluk süresinin tespitinde dikkate almamaktadır (B. No: 2014/912, 6/3/2014, § 49).

48. *"Bir suç isnadına bağlı olarak"* tutuklulukta geçen sürenin başlangıcı, başvurucunun ilk kez yakalanıp gözaltına alındığı durumlarda bu tarih, doğrudan tutuklandığı durumlarda ise tutuklama tarihidir. Sürenin sonu ise kural olarak kişinin serbest bırakıldığı ya da ilk derece mahkemesince hüküm verildiği tarihtir (B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 66).

49. Somut olayda başvurucu, isnat edilen suç nedeniyle 13/4/2009 tarihinde gözaltına alınmış ve 17/4/2009 tarihinde tutuklanmıştır. Tutuklu olarak devam eden yargılamada mahkûmiyet kararının açıklandığı 5/8/2013 tarihinde tutukluluk hali bu anlamda sona ermiştir.

50. Başvuru formunda belirtilmeyen ve daha sonra Adalet Bakanlığı görüşüne karşı beyanda ifade edilen mahkûmiyete ilişkin kararın gerekçesinin yazılmamış olması nedeniyle temyiz incelemesinin yapılamaması ve tahliye talebi hakkında bu aşamada bir karar verilmemesi tek başına*"mahkumiyete bağlı olarak tutulma"* halini hukuka aykırı kılmamaktadır. Bu durum makul süre çerçevesinde adil yargılanma hakkı kapsamında incelenebilecek olmakla birlikte, özgürlükten yoksun bırakmanın mahkûmiyet kararına dayandığı ve *"mahkumiyete bağlı olarak"* özgürlükten yoksun bırakılmanın hukuka aykırılığına ilişkin bir şikâyet de bulunmadığı dikkate alındığında, başvurudan sonra ileri sürülen bu iddia nedeniyle farklı bir sonuca ulaşılması mümkün değildir.

51. Başvurucunun 5/8/2013 tarihine kadar *"bir suç isnadına bağlı olarak"* özgürlüğünden yoksun bırakıldığı, 5/8/2013 tarihinden sonra özgürlükten yoksun bırakmanın *"mahkûmiyet kararına bağlı olarak"* tutulma olduğu anlaşılmaktadır.

52. Bireysel başvurunun kabul edilebilirlik şartlarından biri başvuru süresidir. Süre, başvurunun her aşamasında dikkate alınması gereken bir usul şartıdır.

53. Bireysel başvuruların, 6216 sayılı Kanun'un 47. maddesinin (5) numaralı fıkrası uyarınca, başvuru yollarının tüketildiği tarihten, başvuru yolu öngörülmemiş ise ihlalin öğrenildiği tarihten itibaren otuz gün içinde yapılması gerekmektedir (B. No: 2013/2001, 16/5/2013, § 14,15).

54. Somut olayda tutuklu olarak devam eden yargılamada mahkûmiyet kararının açıklandığı 5/8/2013 tarihinde *"bir suç isnadına bağlı olarak"* tutulma hali sona ermiştir.

55. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının ihlal edildiği şikâyetleri yönünden başvuruda *süre aşımı* olduğu sonucuna varılmıştır.

56. Açıklanan nedenlerle, başvurunun gerekçesiz kararlarla ve sağlık durumu dikkate

alınmadan tutukluluğun devamına karar verilmesi nedeniyle *"kişi özgürlüğü ve güvenliğinin*" ihlal edildiğine ilişkin kısmının*"süre aşımı"* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Yaşam Hakkı Yönünden

57. Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

58. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir."

59. Adalet Bakanlığı, AİHM'nin birçok kararında, yaşam hakkına ya da fiziksel bütünlüğe yönelik ihlallerin kasıtlı olmadığı durumlarda, *"etkili bir adli sistem"* oluşturmayı kapsayan pozitif yükümlülüğün her davada cezai işlem başlatmayı gerektirmediğini vurguladığını, özel, idari ve hatta disiplinle ilgili hukuk yollarının mağdurlara açık olmasının yeterli olabileceğini belirtmektedir (*Vo/Fransa* [BD], B. No. 53924/00, § 90, 8/7/2004; *Calvelli ve Ciglio/İtalya*, no. 32967/96, § 51, AİHM 2002-I; *ve Mastromatteo/İtalya* [BD], B. No. 37703/97, § 90, 94 ve 95, 24/10/ 2002, *Çetin/Türkiye*, B. No.44084/10, 5/3/2013).

60. Bakanlık, bir hasta tutuklunun ölmeden önce kendisini AİHS'nin 2. maddesinin ihlalinin muhtemel mağduru olarak değerlendirdiği hallerde, AİHM'nin kural olarak *Calvelli ve Ciglio/İtalya* kararında belirlenen yöntemden ayrılmamak gerektiği kanaatinde olduğunu belirtmektedir (*Çetin/Türkiye,* B. No.44084/10, 5/3/2013).

61. Mevcut belgelerin incelenmesinden, belirtilen hususlarla ilgili olarak, doktorlar aleyhine tazminat davası açıldığına ya da şikâyette bulunulduğuna dair bir bilgiye ulaşılamadığı, başvurucunun 11 Haziran 2009 ve 22 Haziran 2009 tarihleri arasında Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesinde, 22 Haziran 2009 ve 7 Mart 2011 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinde, 10 Mart 2011 ve 11 Mart 2011 tarihleri arasında Silivri Devlet Hastanesinde, 3 Ekim 2011 ve 14 Ekim 2011 tarihleri arasında Bakırköy Eğitim ve Araştırma Hastanesinde, 11 Haziran 2012 ve 15 Haziran 2012 tarihleri ve son olarak 12 Aralık 2012 ve 9 Ocak 2013 tarihleri arasında Avcılar Murat Kölük Devlet Hastanesinde yatarak tedavi gördüğü anlaşılmaktadır.

62. Bakanlık, başvurucunun 8/3/2011 tarihinden sonra sağlık kuruluşlarına sevkinin gerektiği gibi yapılmadığı iddiasıyla ilgili olarak bir şikâyet ya da talepte bulunduğuna dair bir belgeye rastlanılmadığını belirtmektedir.

63. Adalet Bakanlığı görüşüne karşı başvurucu, başvuru sırasında belirttiği görüşlerini tekrar etmiş ve cezaevi idaresinden sorumlu Cumhuriyet savcılığına yaptığı 16/5/2011 ve 9/2011 havale tarihli iki ayrı dilekçeyi sunmuştur. Bu dilekçelerde başvurucu iki ay aralıklarla bir üniversite hastanesinin hepatoloji servisinde hastalığıyla ilgili kontrollerinin yaptırılması gerektiği, eğitim ve araştırma hastanelerinde gerekli kontrol ve takibin yapılamayacağını belirtmektedir.

64. Kişinin yaşam hakkı ile maddi ve manevi varlığını koruma hakkı, birbirleriyle sıkı bağlantıları olan, devredilmez ve vazgeçilmez haklardan olup devletin bu konuda pozitif ve negatif yükümlülükleri bulunmaktadır. Devletin, negatif bir yükümlülük olarak, yetki alanında bulunan hiçbir bireyin yaşamına kasıtlı ve hukuka aykırı olarak son vermeme, bunun yanı sıra, pozitif bir yükümlülük olarak, yine yetki alanında bulunan tüm bireylerin yaşam hakkını, kamusal makamların, diğer bireylerin ve kişinin kendisinin eylemlerinden kaynaklanabilecek risklere karşı koruma yükümlülüğü bulunmaktadır (B. No: 2012/752, 17/9/2013, § 50-51)

65. AİHM, hukuka uygun olarak özgürlüğü kısıtlanan herkesin insan onuruna uygun tutukluluk koşullarına sahip olma hakkı bulunduğunu, alınan tedbirlerin uygulanma

tutukluluk koşullarına sahip olma hakkı bulunduğuna, alınan tedbirlerin uygulanma koşullarının kişiyi sıkıntıya ya da tutukluluğa bağlı kaçınılmaz üzüntü seviyesini aşacak yoğunlukta bir ümitsizliğe sokmaması gerektiğini vurgulamaktadır (*Kudla/Polonya*, B. No: 30210/96, 26/10/2000, § 94).

66. AİHM ayrıca, AİHS'nin tutuklu bir kimsenin sağlık gerekçesiyle serbest bırakılması için hiçbir *"genel zorunluluk"* getirmediğini, ancak doğal olarak ortaya çıkan fiziksel ya da ruhsal rahatsızlıklardan kaynaklanan acının, yetkililerin sorumlu tutulabileceği tutukluluk koşullarından dolayı artması ya da artma riski bulunması halinde bu durumun AİHS'nin 3. maddesi kapsamına girebileceğini belirtmektedir (*Mouisel/Fransa*, B. No: 67263/01, 14/11/2002, § 38-40).

67. Başvurucunun sağlık durumuyla ilgili yukarıda belirtilen kurul raporları dikkate alındığında, başvurucunun hastalığının her şart ve durumda, cezaevinde bulunma nedeniyle tek başına yaşamsal risk oluşturacak bir nitelik taşıdığı belirtilmemektedir. Başvurucunun rahatsızlığının geri dönülmez bir noktaya ulaştığı yönünde bir tespit de bulunmamaktadır. Bununla birlikte, mevcut hastalık nedeniyle ortaya çıkabilecek muhtemel risklerin varlığından bahsedilmekte ve sonuç olarak "*başvurucunun sağlığı açısından, cezaevi koşulları yerine fiziksel, psikososyal şartların daha sağlıklı olduğu ve her türlü tıbbi imkâna kolayca ulaşabileceği bir ortamda izlenmesinin uygun olacağı"* değerlendirilmektedir (§ 17-27).

68. Başvurucu, rahatsızlığının cezaevi şartları veya yetkililerin uygulamalarından kaynaklanan nedenlerle kötüleştiği ve bu nedenlerle doğal olarak özgürlükten yoksun bırakılma nedeniyle ortaya çıkan ızdırap ve acının ötesinde bir ızdırap ve acıya maruz kaldığı yönünde bir delil ortaya koymamıştır. Başvurucunun tedavi veya kontrollerinin ihmal edilmesi nedeniyle hastalığının ilerlediği yönünde bir tespit de bulunmamaktadır. Başvurucu her aşamada sağlık durumuyla ilgili hususlar dikkate alınarak hakkındaki dava nedeniyle devam eden özgürlükten yoksun bırakılma halinin sonlandırılmasını yargılama makamından talep etmiştir.

69. Başvurucunun Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinde yatarak iki yıla yakın bir dönem takip edildiği sırada düzenlenen 18/11/2009 tarih ve 6041 sayılı sağlık kurulu raporunda açıkça, **"***Hasta, kronik hepatit B ve karaciğer sirozu tanıları ile yatırılarak izlenmektedir. Kompanse siroz tanılı hastaları genel olarak yatırarak tedavi etmemekteyiz. Hasta Fatih Hilmioğlu karaciğer fonksiyonları düzeltildikten sonra aylar boyunca izlenmiş ve durumunun stabil kaldığı tespit edilmiştir. Şu anda kendisine bir hastane tedavisi yapılmamaktadır."* tespiti olmasına karşın "*Sonuç olarak, hasta şu anda hastanede yatırılarak tedavi edilmesi gereken bir hasta değildir, taburcu edilebilir. Ancak kompanse sirozu olan bir hastanın koşulları uygun olmayan başka ortamlara transferinin sorumluluğu da bizim üzerimizde olmaz. Bu hasta aslında sağlığı açısından zorunlu olarak transfer edilmemesi gereken bir ortama gönderilirse kesin bir hayati tehlike söz konusudur."* değerlendirmesi yer almaktadır.

70. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesinde kaldığı sürece kendisine hastane tedavisi yapılmadığı bildirilen başvurucu hakkında düzenlenen raporlarda, cezaevi koşullarının başvurucu yönünden uygun olmadığı veya hastalık sebebiyle başvurucu bakımından "*kesin bir hayati tehlikeye"* neden olacağı yönünde bir olgu yer almamaktadır.

71. Başvurucu daha önce sağlık durumuyla ilgili rapor düzenleyen doktorların tutuklanabilecekleri endişesiyle görüşlerini değiştirdiklerini belirtmiş, ancak bu görüş değişikliğinin hatalı olduğu iddiasıyla idari veya adli bir şikâyet yoluna başvurmamıştır. Ayrıca başvurucu tarafından sonraki raporlarda yer alan kanaatin yanlışlığı konusunda somut bir belge ve bilgi sunulmamıştır. Başvurucunun sağlık durumuyla ilgili raporlarda esasen teşhis yönünden bir farklılık da bulunmamaktadır. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesince düzenlenen ilk iki raporda doğrudan cezaevi şartlarıyla bağlantılı somut bir neden belirtilmeksizin başvurucunun *tutukluluğunun devamının* veya *transfer edilmemesi gereken bir ortama gönderilmesinin kesin bir hayati tehlike teşkil edeceği* belirtilmektedir.

72. Tedbir talebiyle ilgili 20/1/2014 tarihli karar üzerine İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesince düzenlenen 17/2/2014 tarih ve 19 sayılı sağlık kurulu raporunda da, başvurucunun cezaevinde bulunmasının sağlık durumu nedeniyle hayati risk oluşturacağına ilişkin bir tespit ve değerlendirme yer almamaktadır.

73. Başvurucunun yargılama sürecinde 11/6/2009-22/6/2009 22/6/2009-7/3/2011, 10/3/2011-11/3/2011, 3/10/2011-14/10/2011, 11/6/2012-15/6/2012 ve 12/12/2012-9/1/2013 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Hepatoloji Servisi başta olmak üzere çeşitli sağlık kurumlarında yatarak tedavi ve kontrollerinin yapıldığı görülmektedir.

74. Başvurucu, iki ay aralıklarla bir üniversite hastanesinin hepatoloji servisinde hastalığıyla ilgili kontrollerinin yaptırılmamasını yaşam hakkının ihlali olarak ayrıca ileri sürmüş ise de, bu kontrollerin yapılmasına ilişkin idari mercilerin hareketsiz kalması nedeniyle idari veya yargısal bir şikâyet yaptığına ve bu kapsamda bir sonuç alamadığına ilişkin delil sunmamaktadır. Bireysel başvuru kapsamındaki talebin de hastalık nedeniyle sağlık kurumunda tedavi edilme değil, "*mahkûmiyet kararına bağlı olarak"* cezaevinde tutulmanın sonlandırılması yani serbest bırakılma olduğu görülmektedir.

75. Başvurucunun yukarıda bahsedilen raporlarla tespit edilen sağlık durumuna rağmen "*mahkûmiyet kararına bağlı olarak"* cezaevinde tutulmasının, insanlık dışı veya aşağılayıcı bir ceza/muamele olarak değerlendirilmesine neden olabilecek bir olgunun da bulunmadığı, bu nitelikte değerlendirilebilecek somut bir duruma ilişkin şikâyet olmadığı görülmektedir.

76. Başvurucu, cezaevinde tutulma nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği şikâyetine ilişkin olarak gerek cezaevi koşullarından gerekse yetkililerce yapılan uygulamalardan kaynaklanan somut bir delil sunmadığı gibi bu kapsamdaki iddialarıyla ilgili herhangi bir idari ve yargısal başvuru yapmamıştır.

77. Suç isnadına veya mahkûmiyet kararına bağlı olarak özgürlüğünden yoksun bırakılan bir kimsenin sağlık gerekçesiyle serbest bırakılması için hiçbir *"genel zorunluluk"* bulunmadığı, hasta bir kişinin cezaevinde tutulmasının, ancak cezaevi şartları veya uygulanan tedbirlerin kişiyi olağanın üzerinde sıkıntıya sokacak nitelikte olması halinde insanlık dışı veya aşağılayıcı bir muamele olarak nitelendirilebileceği ve bu kapsamda da somut bir delil olmadığı dikkate alındığında, kronik hastalığı olan başvurucunun "*mahkûmiyet kararına bağlı olarak"* cezaevinde tutulmasına ilişkin şikâyetlerinin somut bir olguya dayanmaması nedeniyle yaşam hakkı kapsamında değerlendirilmesi mümkün değildir.

78. Açıklanan nedenlerle, başvurucunun yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasının *"açıkça dayanaktan yoksun olması"* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurucunun,

1. "*Kişi özgürlüğü ve güvenliğinin"* ihlal edildiğine ilişkin şikâyetlerinin *"süre aşımı",*

2. *"Yaşam hakkının"* ihlal edildiğine ilişkin şikâyetlerinin *"açıkça dayanaktan yoksun olması"*

nedenleriyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA**,

B. Yargılama giderlerinin başvurucu üzerinde bırakılmasına

B. Yargılama giderlerinin başvurucu üzerinde bırakılmasına,

18/9/2014 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.